

Република Србија
ВРХОВНИ СУД
Рев 13651/2023
25.01.2024. године
Београд

Врховни суд, у већу састављеном од судија: Бранислава Босиљковића, председника већа, Бранке Дражић, Драгане Бољевић, Весне Станковић и Радославе Мађаров, чланова већа, у парници тужиоца АА из ..., чији је пуномоћник Катарина Станковић адвокат из ..., против тужених ББ и ВВ обојица из ..., чији је пуномоћник Ивица Радоњић адвокат из ..., ради својине, одлучујући о ревизији тужених изјављеној против пресуде Апелационог суда у Нишу Гж 3829/2022 од 31.01.2023. године, у седници већа одржаној дана 25.01.2024. године, донео је

РЕШЕЊЕ

НЕ ДОЗВОЉАВА СЕ одлучивање о посебној ревизији тужених изјављеној против пресуде Апелационог суда у Нишу Гж 3829/2022 од 31.01.2023. године.

ОДБАЦУЈЕ СЕ као недозвољена ревизија тужених изјављена против пресуде Апелационог суда у Нишу Гж 3829/2022 од 31.01.2023. године.

Образложење

Пресудом Основног суда у Неготину П 71/22 од 20.07.2022. године, ставом првим изреке, утврђено је да је тужилац власник и држалац по основу одржаја и по основу грађења на туђем земљишту дела парцеле .. уписане у Лист непокретности .. КО ... у укупној површини од 0.00.02 хектара, у мерама и границама наведеним у том ставу изреке, а који део се налази испод дела његовог економског објекта и тужени обавезани да ово право признају тужиоцу и да трпе да се то право без њиховог присуства укњижи код Службе за катастар непокретности у Неготину, док је тужба у делу којом је тужилац тражио да се утврди да наведени део парцеле тужених сада представља саставни део његове парцеле .. уписане у Лист непокретности .. КО ..., одбачена као недозвољена. Ставом другим изреке, обавезани су тужени да на име парничних трошкова солидарно исплате тужиоцу износ од 146.300,00 динара.

Пресудом Апелационог суда у Нишу Гж 3829/2022 од 31.01.2023. године, ставом првим изреке, одбијена је као неоснована жалба тужених и потврђена пресуда Основног суда у Неготину П 71/22 од 20.07.2022. године у утврђујућем делу става првог изреке и ставу другом изреке. Ставом другим изреке, одбијен је захтев тужиоца за накнаду трошкова другостепеног поступка.

Против правноснажне пресуде донете у другом степену тужени су, због битне повреде одредаба парничног поступка и погрешне примене материјалног права, благовремено изјавили ревизију предвиђену чланом 404. ЗПП (посебна ревизија).

Ревизија предвиђена наведеном законском одредбом може се изјавити само због погрешне примене материјалног права. Зато наводи тужених о битној повреди одредаба парничног поступка из члана 374. став 1. ЗПП нису посебно цењени приликом одлучивања о дозвољености њихове посебне ревизије.

Посебна ревизија је изузетно правно средство којим се, у споровима у којима се другостепена пресуда не би могла побијати ревизијом, омогућава одлучивање о том ванредном правном леку ако постоји потреба да се размотре правна питања од општег интереса или у интересу равноправности грађана, уједначи судска пракса или да ново тумачење права. О испуњености услова за посебну ревизију одлучује Врховни суд, сагласно члану 404. став 2. ЗПП.

По оцени Врховног суда, у овом спору нема правних питања која су од општег интереса или су у интересу остварења равноправности грађана. Уз ревизију нису приложене правноснажне пресуде донете у истим или битно истоветно чињенично-правним споровима које би због другачијег пресуђења оправдавале потребу да се одлучивањем о посебној ревизији тужених врши усклађивање судске праксе.

Коначно, не постоји ни потреба за новим тумачењем материјалног права. О тужбеном захтеву за утврђење права својине тужиоца на делу парцеле .. КО ... у својини тужених, заузетог делом економског објекта који је тужилац у заједници са оцем градио у периоду од 1972. до 1980. године, одлучено је применом члана 24. став 1. Закона о основама својинскоправних односа. Означеном одредбом уређено је стицање права својине грађењем на туђем земљишту, случај када је градитељ савестан, а власник земљишта несавестан. Применом те одредбе утврђено је право својине тужиоца на делу наведене парцеле површине 2м², у одређеним мерама и границама, код утврђених чињеница да је тужилац био савестан градитељ, јер је објекат озидвао на темељу постављеном на месту где се налазила ограда – тараба која је раздвајала његову парцелу од суседне парцеле и да су правни претходници тужених били несавесни зато што су знали за ту градњу и њој се нису одмах успротивили.

Спор покренут тужбом трећих лица ради утврђења да су објекти на парцели .. КО ..., па и објекат који је заузео део суседне парцеле .. у истој катастарској општини, њихова заједничка својина нема значај претходног питања за овај спор, нити су трећа лица која претендују да имају право својине на тим објектима морала бити обухваћена тужбом. Наиме, и у случају да постоји заједничка својина свих тих лица на објектима, тужилац би као један од заједничара могао самостално поднети тужбу за заштиту права својине на делу земљишта у својини тужених, стеченом по основу члана 24. став 1. Закона о основама својинскоправних односа, јер то произилази из члана 43. тог Закона. Због тога нема потребе ни за новим тумачењем одредбе члана 211. ЗПП, односно правног питања о потпуној активној легитимацији у овом спору.

Из наведених разлога, на основу члана 404. ЗПП, одлучено је као у првом ставу изреке.

Ревизија тужених није дозвољена ни на основу члана 403. став 3. ЗПП. Вредност предмета спора је у тужби одређена износом од 10.000,00 динара (члан 33. став 2. ЗПП) и није проверавана (члан 33. став 3. ЗПП), нити мењана током поступка. Тако одређена вредност предмета спора је очигледно нижа од вредности која је по наведеној законској одредби меродавна за дозвољеност ревизије, због чега је на основу члана 410. став 2. тачка 5. и члана 413. ЗПП одлучено као у другом ставу изреке.

Председник већа - судија
Бранислав Босиљковић, с.р.

За тачност отправака
Заменик управитеља писарнице
Миланка Ранковић